

عنوان مقاله:

بررسی پتانسیلهای اکوتوریسم مناطق کویری و بیابانی (مطالعه موردی: استان سمنان)

محل انتشار:

اولین همایش ملی بیابان (علوم، فنون و توسعه پایدار) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علی ترابی - کارشناس ارشد بیابان، اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری، استان سمنان

محمد راستین - کارشناس ارشد منابع طبیعی، اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری، استان سمنان

خلاصه مقاله:

اکوتوریسم پدیده ای نسبتاً تازه در صنعت گردشگری است که تنها بخشی از کل این صنعت را تشکیل می دهد و بسیاری از کشورهای جهان را بر آن داشته است که سرمایه گذاری های عمده ای را به این بخش، به لحاظ درآمدزایی فراوان آن، اختصاص دهند. این شکل از گردشگری فعالیتهای فراغتی انسان را عمدتاً در طبیعت امکان پذیر می سازد و موجب افزایش و قدردانی عمیق تر آنان از طبیعت می شود که در نهایت حس حفاظت و حراست از محیطهای طبیعی را در آنها بر می انگیزد. آنچه که در این نوع گردشگری اهمیت دارد موضوع پایداری است، زیرا صنعت گردشگری بدون برنامه ریزی دقیق و توجه به قابلیتهای بوم شناختی، محلی، فرهنگی و اجتماعی، مشکلاتی را برای هر منطقه در پی خواهد داشت. از مهمترین جاذبه های طبیعی، مناطق بیابانی و کویری هستند که حدود یک سوم مساحت کشور را به خود اختصاص داده اند. وجود چنین وسعتی از نواحی خشک، لزوم توجه به پتانسیل های مناطق مذکور را در زمینه صنعت اکوتوریسم و ژئوتوریسم، به ویژه در استان سمنان که در مرکز ایران و در مسیر مسافران برای رسیدن به مشهد قرار دارد، ضروری می سازد. بنابراین در پژوهش حاضر سعی شده است که به معرفی پتانسیلهای اکوتوریستی مناطق کویری و بیابانی استان سمنان پرداخته شود. در این تحقیق جاذبه های طبیعی موجود شناسایی و معرفی شده اند و مناسب ترین راههای دسترسی به آنها در مناطق نمونه با در نظر گرفتن شرایط بهینه موجود ارائه گردیده است.

کلمات کلیدی:

اکوتوریسم، بوم شناخت، ژئوتوریسم، پایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/160489>

